

SINETII BASSISPANII

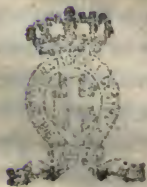
EPHEMERIS ANNI MDCL

Necnon METHODVS cuius ope

LVCENSIS CIVITAS

Eiquè finitima Regio

ab imminentibus morbis hoc Anno
præseruari valeat.

LVCÆ,

Apud Balthassarem de Iudicibus.

M DC L.

De Superiorum Licentia.

3

BASSISPANI
SINETII

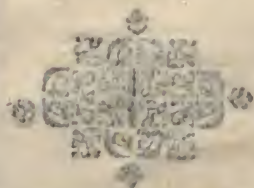
EPHEMERIS ANNI MDCL

Necnon METHODVS cuius ope

LVCENSIS CIVITAS

Fidus finitima Regio

ad imminendos morbis hoc Anno
prestatum valeat.

LVC

Apud Balneum de Indidis.

M D C L

De Superioribus Indidis.

LECTORIBVS BENEVOLIS

Sinetius Bassispanius.

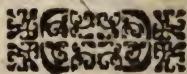
Libellum quem cernitis cui dicarem cogitanti mihi, vos primum Lectores humanissimi occurristis. Ea enim est illius modo enati infantia, quæ vel unius homuncionis. Literatorum osoris aspectum extimescat, ac reformidet: ac proinde non uno, sed pluribus egeat patronis, qui eius stultitæ præficiantur. Vos itaque quotquot libellum hunc semel lecturi estis, omnes nouo ausu, ac non damnando fortè astu, Patronos illi eligo, atque constituo; scilicet hac præuentione cautum erit ne quis supersit, qui obrectatorum causæ patrocinetur, ac faueat; & cur non omnes hilariter, atque alacriter eius patrocinium suscipiant, qui omnium utilitati, atque incolumitati, quæ potuit arte, prospexit? Verùm si quis non omnia, quæ in illo continentur eueniui ad unguem respondere deprehendet, is futura veluti per nebulam intuenti ignoscat. Iamum ideo veteres bisfrontem fuisse commentum sunt, quod præterita scirent & futura præiuderit; hac nempe fabula posteros admonentes, absque præteritarum rerum consideratione futuras exacte dignosci non posse. Monitum Politicam profitentibus artem adeo necessarium, ut si contemptui

habeatur, prudentie lux hebescat, vel protinus extingua-
tur. Cum enim mutato tempore, ea quę prius fuerant ite-
rum redeant, pręteritarum rerum exempla quid factu sit
opus, herentibus ciuibus sæpenumero opportune common-
strant. Sed pręter illos, cui magis aptari possit, neminem
video quàm Medico futurorum morborum naturam ex an-
ni constitutione inuestiganti. Nam cum morbi non de repen-
te fiant, sed paulatim collecti acervatim appareant, non tam
nosse oportet quid pręsens anni conditio portendat, quàm
non ignorare quomodo vel ad morbum vel ad sanitatem
hominum corpora pręteritis temporibus disposita fuerint.
Quare illorum potius inuento accedere mihi visum fuit, qui
non bifrontem, sed quadrifrontem sinxere Ianum. Ita enim
per quatuor Anni Tempora Frigoris, & Caloris, Siccitatis
item atque Humiditatis modum ac mensuram Medicus est.
mans, qualis futura sit anni constitutio, quin & ventorum
naturam intuens ex quatuor Celi cardinibus prodeuntium
qualiter unusquisque illorum corpora afficiat, commodius
decernet. Optarem sane totidem mihi frontes, totidemque
oculos inesse, ut ex anteaetis Autumno, & Hyeme, quàm
salubre futurum sit Ver, & qualis Æstas sit expectanda,
ad unguem prædicere possem, atque inde vixit rationem
elicere, quę unicuique sit opportuna. Verum futurorum
cognitio licet incerta sit, certa tamen mihi semper erit, &
indubitata omnes inuandi voluntas. Valere.

5

LECTORI
Bonam exoptanti Valetudinem:

Si vitare cupis vita quæ damna minatur
In genus humanum dùm rotat astra Polus;

*Asclepij nostri doctissima consule Scripta,
Hinc morbi causas, præsidium què petes.*

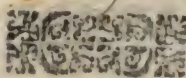
*Perlege. Saturni rabiem, Martisque furorem
Vincere, qua valeas hic Liber arte docet;*

*Fortunent modo te Superi, bone Lector, & iras
In Momi vertant Astra maligna caput.*

Carolus Andrianus
Phil. & Med. Doct.

LECTORI

Bonam exoptant Valedicunt.

2
 In genus humanum duntaxat ista Poeta
 I carere cupit, utique duntaxat minatur.
 Hanc morbi causa, persequitur duntaxat.
 I carere. Summi sapientum, utique duntaxat.
 Nunc, duntaxat hic Liber me docet.
 Tormentum meo te duntaxat, bone Lector, Carere.
 In hunc venient ista duntaxat.

Carolus Andrius
 Phil. & Med. Doct.

SIN ET II BASSISPANII

Ephemeris Anni MDCL.

SI quis quaesierit an maior debeat Medico laus, ubi homines iam aegrotantes a morbo liberat, vel ubi ne in morbos incendant accuratè precauet, non diu sub indice sinendam esse: litem audacter pronunciabo. nam cum morborum curatio partim Medico, partim naturæ, immò & nonnunquam totum debeat, ob quam quidem rationem optimum ac fortissimum oportere esse Medicum Hippocrates scripsit, solus Medici opus, præseruatio esse videtur: Licet enim vultus mirari soleat ubi medicus appositis luxata membra reponit, vulnera glutinat, atrocesque dolores oculi ictu demulcet; attamen qui aliquid supra vulgus sapiunt, eos potius admirantur, qui cum sanos homines exceperint, scilicet, atque opportunè prouident, ne ab optimo sanitatis statu deturbentur. Id per morbos acris nos ambentis vitiogliscentes manifestè apparet. Medicus enim cui tunc vix decem aegrotis curandis sufficit, si præseruandi rationem ex anni constitutione ad vnguem teneat, non vnamentum Vibem, sed totam penè Prouinciã vno eodemque tempore a morbis immunem reddere poterit. Quod cum fecerit Hippocrates, quibus suis necnon exteris iure fuit admirationi. At non tantum laudibus extollendus est quod sic fecerit, sed ob id maxime quod sic facere prius omnium posteros docuerit, non ex oblatione tantum vt Empirici voluerunt, sed habita ratione causarum, vt ex eius lucubrationibus constat, præsertim ex aëreo, vt sic dicam, eius Libro de aere, aquis, & locis. nam, quid præstantius, quid vtilius excogitari potest, quàm ubi annus, vel anni tempora a naturali constitutione euariant, & vulgares morbos minantur, sic victus rationem omnibus præscribere, ut quem in minimis sed homines laedantur? hæc verò victus ratio probe

in-

institui nequit ignorata conditione temperamenti, atq; humo-
 rum, qui per varias anni constitutiones in corporibus coaccua-
 ri solent. At quamvis non desint, qui cum multum Hippocrati
 tribuant, eo quia prius omnium quos nominamus, hanc nobis
 speculationem demonstrauerit, eam tamen non perfecisse
 illum contendunt; opera pretium duxi, quid hic in res sentiam,
 breuibus aperire. Galenus eius sententia exiit, ut autem prae-
 giendi ex anni constitutionibus ab Hippocrate traditam, man-
 cam esse putauerit, & praeter ea quae ille attulit in medium, longe
 plura superasse, quae ad exactam huius speculationis notitiam seu
 perfectionem spectare videntur, & cum Galenus ipse pollicius
 esset, velle de his seorsim scribere, ubi plures origines fuisset,
 methodum tantum inuenit, cui insistentes rem ipsam perficere
 valeamus; & Dioctem, ac Mnesitheum negligentia accusat,
 quod artem hac in parte ab Hippocrate inchoatam perficere non
 sint aggressi. Fateor plures dari posse morbosas, vel potius varias
 anni eiusque partium constitutiones, quam Hippocrates tradi-
 derit, sed si eas quae in Aphor. tertia sect. & quae in Lib. de Ae-
 re, aquis, & locis describuntur, diligenter inspicimus, non illas
 exempli tantum gratia, ut quidam volunt, ab Hippocrate allatas
 esse affirmare cogemur, sed quod illae sint, quae ut plurimum
 morbos afferre videantur. Quod si quis in hoc laborauerit, ut
 complicationes omnes ad unguem inueniat, is sciat permultas in
 vititer afferri, quod rarae sint, & rarae non sint artis; tum non pau-
 cas valde paruas, quae ob paruitatem morbos insignes afferre
 non sunt idoneae; quae enim paruae sunt tantum abest, ut vsui sint
 ad praesagendum, quin potius in animis hominum Apathiam
 inducere valeant, non secus ac eueniret illis, qui secundum do-
 ctissimum alioquin Sanctorii Staticam victus rationem insequi sibi
 proponerent. His adde non paruas tantum, sed etiam aliquando
 ultra mediocritatem euntes, ad morbos inferendos ineptas es-
 se, ut potest quae praecedentium constitutionum oppositam intem-
 periem, si ita fors tulerit, ad naturalem redire mediocritatem fa-
 ciant. Sed quis cum Hieronymo Cardano in Libello de Provi-
 dentia ex anni constitutione, mille septuaginta, & octo compli-
 cationes, quas ex sua Algebra collegit, ac supputauit cognosce-
 re atque obseruare unquam poterit in hac vitae breuitate? iam
 cum ad omnes omnium constitutionum complicationes des-

cendere, vel ipso Galeno teste, nihil aliud esset quam sermonem plus æquo molestum, ac prolixum instituerē, videamus an forte eandem methodum prior seruauerit Hippocrates, & an sufficeret circa illam versatus fuerit. Ac mihi quidem videtur Hippocrateo exacte ea, quæ maioris momenti sunt circa hanc methodum explicasse; ut si quis ijs mentem adhibeat, quæ in tertia Aphorism. sect. conscripta sunt; is manifeste cernere queat Galenum non tam iactanter, quam sine causa, in priscos Medicos inuehi, cum quicquid illi adiungere valuissent, compendiosè licet, vel implicite Hippocrates ante illos docuerit; etenim cum aperuerit, quæ nam sit corporum constitutio per singula anni etiam salubris tempora, & qui nam morbi per ea vagari consueuerint, de simplicibus intemperaturis dixisse satis moderatis ingenijs videri poterat. Nec quis obijciat anni tempora non simplices, sed complicatas intemperaturas complecti, nam ea ratione ita illas Hippocrates disposuit in vno quoque tempore prævalens qualitas attendatur, dum verò Austrinæ, & Aquilonaris constitutionis meminit, complicatas intemperaturas, pura caloris, & humiditatis simul, tum frigoris cum siccitate coniuncti effectus prosequitur; reliquum erat ut ostenderet, quid vnaquæque intemperatura, tam simplex, quam composita per plura anni tempora circa hominum corpora producere valeat, quod nisi fallor, enarrare aggreditur, dum inuersas, & aberrantes anni eiusque temporum constitutiones examinat, ut Austrinam hyemem Ver Aquilonium, Aestatem humidam, & quicquid subsequi soleat, ubi se se mutuo consequuntur; sed cum non ex obseruatione tantum, ut dictum est, sed ex ratione Hippocrates morbos vnicuique constitutioni peculiare inuenit, cur non illo duce breuiori ac faciliori methodo insistentes, morborum causas inuenire, ac morbos prædicere poterimus, primarum qualitatum effectus per singula anni tempora speculantes? Profectò ubi plura anni tempora eandem seruauerint intemperaturam, non Medicus tantum, sed quiuis ex triuo facile inueniet, qui nam morbi negotium facturi sint; quod tamen non adeò facile erit, cum sibi opposita, vel varia fuerint. Nam tunc Virum desiderat ipsa speculatio, qui supputare nouerit, quantum opposita intemperatura priorem emendare valeat, & quantum aduersam supergressa sit. Methodus igitur ista, si probè teneantur, quæ in tertia Aphorismor-

sect. conscripta sunt, sufficiens erit, ut arbitror, ad prædictionem
 hanc, uel malæ valetudinis in singulis anni temporibus, & ad
 morborum prædicendas species. Hæc præfari volui, ne quis ob
 Galeni dicta, veluti difficultatum cumulo deterritus ab eiusmodi
 speculatione animum auertat, sed ut non sine spe publicæ uti-
 litatis in ea se se libenter exerceat. Ipse enim Galenus rei veritate
 coactus, non aliunde vulgares morbos oriri scripsit, quam ab æ-
 ris ob manifestas qualitates intemperantia. Quippe aer nos ambiens,
 ut in primum de morbis vulg. inquit, si immoderatus calefiat, aut refrige-
 rit, aut humescat, aut exsiccet, corporis temperationem, quæ sanitas est,
 confundit, perturbat atque corrumpit, & paulo post. Quicumque igitur hæc
 novit, is cum morbis qui in singulis tempestatibus oriuntur prænoscat, tum
 verò etiam vitius ratione immoderatis aeris nos ambientis constitutionibus
 contraria insinuat, providebit, ne exoriantur, & infra clarius cum sic lo-
 quitur. Itaque si viderimus, quantum aeris calor in corpus humanum effi-
 cere possit, quantum frigus, siccitasque, & humiditas ipsamque patientem
 materiam qualis sit intueamur, certè nihil iam difficile erit, & inuenire, & ite
 prælagire morbos futuros. Quid igitur oportebat, vel Dioclis vel Mæcli-
 thei negligentiam accusare, quod rem ex se facilem, vel ipso Ga-
 leno teste, prosequi omiserint? Cum itaque neque temerarium:
 neque irritum laborem sumere is videatur, qui anni tempora,
 ut inde qualis futurus sit annus, salubris ne, an insalubris præco-
 gnoscat, & si insalubris quales morbi insint, & qua arte aue-
 runeari queant inuestigare aggreditur, opportunum duxi antea-
 ctu Autumni ductum, & subsequens hyemis naturam describe-
 re, ut futuri Veris, atque Aestatis conditionem quò ad salubritate-
 tem vel insalubritatem, si possim, elicere valeam. Quod si ad vn-
 guem non respondebit euentus, non ob id fortasse reprehenden-
 dendus erit conatus, cum sic saltem alijs acriore iudicio præditis
 ansam dederim, ut in futurum accuratiore indagine huic speculati-
 oni in vobis nostræ commodum, atque utilitatem facilius
 incumbant. Vulgarium morborum origo inde auspicanda
 est, unde anni tempora primum à naturali temperie abei-
 rare videntur; quàm verò ab illa discedant is apprimè nouerit,
 qui salubris anni decursum probè teneat. Quare non erit ab re
 ex ipso Hippocrate anni secundum rationem salubris progres-
 sum hic apponere, ut eius comparatione quantum insalubris a
 salubri distet, decernere possimus. Si itaque ut inquit Hippocrates in-

Lib. de aere, aquis, & locis secundum rationem fiant signa in astris orientibus & occidentibus, & in Autumno aquae fiant; & hyems sit moderata, neque valde tepens, neque id, quod opportunum est excedens frigore, & Veris aquae fiant tempestivae, & in Aestate, sic par est annum fore saluberrimum. Quod si nimis concise quis ab Hippocrate haec dicta existimet, atque explicationem paulo vberiore anni salubris desideret, is Galenum adeat. uel audiat, qui primo in primum de morbis vulg. ita illum describit. Arcturo oriente pluit ferè, ventique frigidi simul spirant, hincque Autumnus incipit, & Aestas desinit. Deinde vero procedente tempore paulatim, atque ita ut sensum effugiat in frigidius sit. Tum Vergiliarum occasus ipsam vicissitudinem sensibilem facit; dehinc vnde quaque similiter ad aequinoctium vernale venit, ac interim par sit excessus usque ad Vergiliarum ortum. Saepius vero etiam manifesta quaedam sub temporis Aequinoctij, moderata tamen, atque ab ortu Vergiliarum, & calor augetur, & siccitas ad Canis usque ortum moderate, & paulatim, ubi autem ipse adsit, Austri aliquantulum regnabunt. His succedunt tantae pluviae, quante solent Ethesij flantibus usque ad Arcturi ortum. Quamobrem & usu, & ratione didicimus, cum anni Tempora hoc modo procedunt, atque in se recipiunt commutantur, neque pestem, neque ullam vulgarem morbum vagari. Haec Galenus de anno salubri.

Tempestivum modo est, ut anni nostri tempora expendamus, ab Autumno anni Sexcentissimi quadragessimi noni supra millesimum tractationem inchoantes, ut videamus quantum ille differat ab Autumno, quem Galenus descripsit. Cum ab ortu Arcturi vique in proximum Aequinoctium, quod temporis spatium duodecimi dierum circulo concluditur, incipientis Autumni constitutio parum in caliditate ac siccitate excederet, quatenus aer plerumque nebulosus, & caliginosus fuerit, ut & ab Opora, quae secunda Aestatis pars est, usque in Autumnum exitit: attamen sub Aequinoctium pluit primum largo imbri, deinde per aliquot dies modice, & per intervalla. Interim pruina summo mane praecoci aduentu cecidere, & aer magis magisque nebulosus & caliginosus apparere cepit. Nebulosum verò, an caliginosum dixerò, nihil refertè puto, quoniam apud Galenum si non sint synonyma, at certe parum inter se differunt, ut vnum a terius sit veluti explicatio; Illud tamen haud ignorandum ex Galeni mente non tantum nebulosum, & caliginosum aeris statum intelligi, ubi nebula, & caligo ita densa sit, ut intuentium oculis se

se offerat inspicienda, sed etiam ubi medius quidam aeris status adueniat inter serenum, & exquisitè purum, & pluuium. Nebulae erant densae, insuauè olentes, per plana plurimum vagantes, praesertim Meridiem versus, licet paulatim & loca Septemtrionibus exposita occupauerint. Haec tribus quatuorue horis ab ortu Solis primis diebus euanescebant, mox per totum diem quoque perdurabant, & progressu temporis montium quoque sublimitates nonnunquam aggressae sunt. Constitutio itaque usque ad Autumni medietatem, si anni partitionem ab Hippocrate traditam sequamur, si quadripartitam ab Astrologis, usque in tertiam illius partem Austriana tota fuit & ventis vacans; Die 22. Octobris, quae fuit ab Aequinoctio trigesima, ab occidente hyemali venti leniter spirarunt mane frigidiusculi, aeremque nubibus implere, & magis caliginosum, ac nebulosum reddidere; sed circa Meridiem rursus aer tepiditatem contraxit, & ab Austro non siluerunt Venti quamquam non validi, praecesserat nox pluuiosa, aestu, tonitruis, coruscationibus molesta. Ab oppositione Luminarium, quae eadem die subsequuta est, aer magis incaluit, & 22. iterum largè pluit. Die 23. coelum nubilum, parua pluuiæ per totum diem, sub vespèram frigidiorè ac paulo vehementiore halitu Austro spirauit. postera die Austro collateralis Libanotus, Galeno Leuconotus, aeris modicam frigiditatem inuexit, atque aeris serenitatem. nocte tamen adueniente pluit, sed non tota. Die 25. Autumnalis status, idest in calore, & frigore inæqualis, & aer nec nubilosus prorsus, nec prorsus serenus fuit. alpes niue riguerunt, qui subsequutus est dies tranquillus, ventis vacans, serenus. post hunc per biduum aer nubilus ac nebulosus. Die 28. noctu & per totum subsequentem diem pluit, venti prorsus siluere, qui deinceps una cum assidua penè pluuiâ tribus sequentibus diebus ab Austro moderate spirarunt; non tamen nebulas dissoluere visi sunt, quod tandem fecerunt die 1. Nouembris. Nam cum Libanotus iterum spirasset, aeris serenitatem attulit, discussis penitus nubibus, ac nebula. eadem aeris constitutio in triduum extensa est. postea venti primum ab ortu Solis aestiuo exorti sunt, ac paulatim Boreales facti, frigus & niuem editis in montibus pepererunt, & aeris serenitatem antea aliam prorogauerunt ultra primam Lunæ quadraturam, singulis tamen matutinis nebulae circa Urbem visae sunt. Sub occasum Vergiliarum, ea Pleiades sunt,

sunt, quo tempore Hippocrati incipit hyems, Austrina constitutio, nam Idibus parum pluit, & aeris status nebulosus fuit. Sub Vesperam aeris tranquillitas, Mane Subsolanus leniter affluit, dies serenus ac tepidus. Subsequens verò si quis alius nebulosus, & ex parte pluuius, post hunc nubilus, varius, tepidus. Die 19. serenus aer, & clemens, non tamen penitus sine nebula meridie, versus. Verum 20. discussis omnino nebulis aer tranquillus ac frigidiusculus extitit, idque per dies quatuor subsequentes. 24. nebulosus, parum pluuiæ. at die sequenti sub vesperam Austrina constitutio, quæ cum nubibus, & densiore caligine 26. infestavit. inde lenis Auster Africo sensim cedere visus est; sed penes Austrum stetit Victoria. nam die 27. calidus, & caliginosus aeris status remansit, ipse vero, ut & eius collateralis ab Occidente hyemali adeò leniter spirant, ut ex nubium lento quodam motu potius, quam ex aeris perflatu dignoscerentur. Quod per totum Autumnum, ferè accidit Austris dominantibus. Sequentibus diebus aer grauis, importuna nebula, usque ad pridie Kal. Decemb. quo tempore parum pluuiæ fuerunt. Postridie serenus dies illuxit, clemens tamen, ac tepidus, ut & antea extiterat. Verum flante Cecia ab Ortu Solis æstiuo, quem Græcum appellant, dissipatæ sunt nebulae, & aeris tepiditas in moderatam frigiditatem versa est, quamvis circa Nonas postea nebulae redierint, quæ decedentes in terram pruinas valde copiosas prodixerunt, aere interim sensibiliorem frigiditatem adepto, quam tamen die 10. deposuit. parua succedente pluuiæ; eadem aeris temperies die 11. quæ nubilosa ac satis nebulosa fuit. Inde constitutio prorsus Austrina, cum leni pluuiæ; at die 14. etiam Austro, sed non valido accedente, atris nubibus obductus est aer, & abundantius pluit, nec dissimiles duo sequentes dies fuerunt; at sine pluuiæ, ut 17. & 18. sed núbilo, tepido, & minus nebuloso aere. post 20. frigus accessit, & in ingressu Solis in primum Capricorni gradum, qui fuit die 22, sudo cælo inhorruit aer, & frigus increuit. Hinc hyemis secundum Astrologos initium, inde per triduum ferè pluit non remisso frigore, mox nix super alpes cadente aer serenus apparuit moderato frigore; verum postremis diebus Decembris parum pluuiæ, multitudo uebularum, frigus non pro ratione hyemis, quamquam extrema anni dies serena fuerit, Cecia vehementer spirante, & aeris frigiditatem adducente. Die 4. Ianuarij frigoris vis, quæ

quæ a Kalendis in eam vsque diem videbatur intolerabilis. exortis nubibus, & nebula, vt paterat, imminuta est, & pluię subsequutę sunt piceades. Septima tero, mane Argestes medius inter Boream, & Fæonidium leuiter spirans serenitatem attulit, & quāuis de imperio cū Borea certare uisus sit, cum tamen neuter illorum suas ostentare vires voluerit, sed uterque siluerit, eius diei constitutio clementis, & serena fuit, vernam tempestatem quodammodo redolens. A septima vsque in 14 inter Boream, & Ceciam diuisum imperiunt. Hic mane, ille a meridie, dominati sunt. die 15, algore prorsus intolerabili præunte nix cecidit, qui subsequenti sunt dies usque in uigesimam ob Solis absentiā tristes & obscuri, & partim pluuii, & partim ualde nebulosi. Vigessimus primus serenus ac tepidus, haud aliter ac si spirasset Euronotus. Verum post hunc nebulosi ac pluuij superueniunt. Dies 24 eddius, serenus, affluit Zephyrus.

Sub Equinoctio igitur ut uidimus, largo pluit imbre, & penes siccitatem atque humiditatem Autumnus totus moderate se habuit ut hac in parte suam seruasse naturam iure uideri possit. Verum non sic de actiuis qualitatibus putandum est, quoniam cum totus fere eius ductus Austrius existeret, eatenus a naturali constitutione descivisse uisus est, quatenus a conuenienti in calidum deflexit. Tamen enim Austri, & Austro collaterales Venti, quā Subsolius qui Austro cedente, leuiter aliquando spirauit, aeri tepiditatem concessauerunt. Sed non sicco pede pertranseundum, quod aer plus minusue per totum fere Autumnum nebulosus & caliginosus fuerit. quid autem Galenus per nebulosum, & caliginosum aerem intellegat, iam dictum est, at qualem in corporibus dispositionem inducat nunc dicendum. Cum itaque habilis, ac nebulosus aer dominatur, necesse est humiores qualescunque illi sint, qui per anni tempora dominantur, nebulosam, & caliginosam formam inducere, ut in pituitosis nebulosa pituita, in biliosis nebulosa bilis reperiantur, & sic de tota sanguinis massa, quin & ipsam quoque innati spiritus substantiam, & partes omnes, quę aere perfusi, ac recreati solent, ut pulmo, cor, cerebrum ab eadem labe promptius infici. Etenim cum semper aliquid e nostro corpore vaporosum emanet, in siccis quidem constitutionibus plurimum, in humidis uero paucissimum, si quę retinentur nebulosa, & caliginosa fuerint, putrescere facile contin-

get,

get. unde febribus, ijsque malignis detur occasio, is igitur non aberrabit, qui præuiam quandam ad putredinem in corporibus dispositionem ab Autumno relictam esse ex nebuloſa conſtitutione ſuſpicabitur. At quo minus Auſtrina hæc conſtitutio morbos per Autumnum attulerit, plura ſunt, quæ in cauſa fuerunt. In primis cum morbi vulgo uagantes, tunc oriri ſoleant, ubi plura anni Tempora a ſalubri ſtatu declinant, nequaquam expectandi erant ab una tantum conſtitutione. Deinde quoniam aeris tepiditas, & ſi non prorsus Autumni propria, non tamen nimia uel ſiccitati, uel humiditati iuncta fuit; etenim Auſtrina conſtitutiones, corruptelas non afferunt, niſi ſint diuturnæ & humiditati primis copulatæ. immò cum Autumnus ſiccitate non exceſſerit ſenibus, & iis qui in tabem proni ſunt commodus eſſe debuit. vnde pauci ex his, quod ego ſciã, interierũt. Quod uero maiori ex parte tepidus extiterit, mulierib⁹ & frigido tẽperamento prædiſis ſimiliter uilis deprehendus eſt. præterea licet cõſtitutio Auſtrina fuerit, ſilentibus tamen uentis, uel leuiter omnino ſpirantibus nõ adeo eius qualitas corporibus imprimi potuit, ut euenit uehementiore impetu ruentibus. non enim ualde morbiſerus eſt Auſter, qui modico tempore ſpirat, nec qui cum multis diebus ſpiceret imbecillus tamen eſt. Inſuper Vĩbis noſtræ ſitus (quippe in plano poſita eſt, & ad omnes uentos expoſita) ita uentos excipit, ut non ibi diu immorentur, ſed nullo obice detenti illico ruant, ac præterfluant; ſecus ac accidat illis Vĩbibus, in quas cum ad montium radices ſitæ ſint impinguntur, ac terminantur. Non tamen à morbis in totum immunis Autumnus fuit; Nam cum Auſtri caliginofi ſint, & caput in primis grauantes, capitis morbos ex deſluxione attulerunt, pueris præſertim, & calido, & humido capitis tẽperamento prædiſis. Vnde in his tuſſes oborta ſunt, & in plurimis contumaces, & quoniam aeris aſſidua tepiditas hyemis Hippocraticæ initium comitatur, dubio procul præter pueros, quicumque capitis robore donati non ſunt, facile morbis ex deſluxione à capite corripientur; repleti enim capita per has conſtitutiones conueniens eſt. Verendum quoque eſt, ne praua etiam uiciuſ ratione accedente, non pauci crudorum humorum copiam accumulaturi ſint, præcipue uero, qui otio, ac gulæ dediti ſunt, uel uentriculi imbecillitate laborant. Hinc enim malignarum febrium origo, cum ſcilicet humores tam intra uenas, quam

in patentibus cauitatibus detenti præter nebulosam, quam modo descripsi formam, crudi etiam, ac pituitosi existunt, quid enim aliud proxime præteritis annis in corde Polypos genuisse, parandum est, quam vberiore pituitæ prouentum? quid febres lethiferas, ac feras semiterribas, nisi pituitosa colluuiem bili permistam? quamuis enim in orbibus plurimi, & quidem maximi, a bile oriantur, ac foueantur, cito tamen, ac non raro sine discrimine solui videntur, nisi pituitosus humor, qui contumaciores, ac magis exitiales reddere illos consuevit, bili permixtus sit; at cum biliosus humor ex calidiore alimenti portione etiam in temperatura non biliosa necessario gignatur, ac fieri nequeat quin assidua sit eius generatio, in hoc maxime nobis incumbendum est, vt nihil uel parum pituitosi humoris intra corpus colligamus, quod sanè in nostra potestate, si opportuna victus ratione vsi fuerimus, positum esse videtur; pituita namque præter id quod sui generis morbos, vbi abundat, inferre valet, ex accidenti in causa est, ut bilis ipsa intra corpus multiplicetur, cum naturalem cursum ipsius bilis retardat, & vasa, per quæ excerni, & abigi solet offarcit, & obstruit. Quare cum tepida hæc aeris constitutio sensim, ac paulatim humidæ iungi videatur, præsertim in Vrbe paulo humidior, & in qua ciues pleno victui sunt assueti, danda erit opera, vt eius generationem omni arte, quantum quidem fieri potest inhibeamus, atque ob id maxime, cum sub ea temporis constitutione effluuium illud, quo sana corpora gaudent, sistitur prorsus, uel retardatur.

Iam cum hyeme plurimum pituitæ, etiam anno existente salubri, in corporibus coacervari soleat, quid non expectandum in posterum, cum Bacchi munera, quæ pituitam coquere, & stomacho vires addere consueuerunt hoc anno dura, acerbæ, ac nimis austera euaserint? Ceteri quoque non multum debemus, etenim tritici impuritas, quod villici in Urbem portauerunt, iram nobis esse illam ostendit. Panis vero, ut & hoc addam, quo permulti ciuium quot die vesci coguntur, adeo parum fermentatus, ac male subactus est, vt si quid aliud, ad gignendam pituitam conferat, nec si entio inuoluendum, quod terra plurimum contineat, quod tamen obiter dictum sit, nam hoc ad Sporadiccos morbos, non ad Epidemios spectat. Verum si quis præter hoc scire aueat, quæ nam victus ratio pituitam gignat ex Gal. comm.

in lib. Hippocratis de Natura humana, hæc breuiter accipiat,
*Pituitam gignit ciborum copia, qui hyeme offeruntur, qui etiam suis qualita-
 tibus magis pituitosi sunt. nam & leguminibus multis hyeme homines vescuntur, ac pane multo magis quam alijs temporibus, & similagine, & libis, quæ rhyemata, & lagana vocant, & rapis, & multis carnibus, quarum aliqua planè pituitosa sunt, vt ouilla; aliqua verò tales sunt, nisi ritè conficiantur, vt suilla; præcipue autem, quæ porcellorum sunt, præterea vero bulbos & cochleas, & caseum, atque alia complura huius generis tota hyeme comedunt, quæ omnia parata sunt, vt in pituitam vertantur. Quin etiam plerique nonum vinum bibunt, quod ipsum quoque ad pituitam gignendam accommodatum est; quibus quidem sit rebus, vt hyeme pituita redundet. Quod si obijcias ciues nobiles, & qui opibus abundant, huic victus rationi non assuetos esse, id libenter concesserim; sed hos minorem esse Urbis partem respondebo: maiorem non ijs tantum vesci solitam, sed sæpè deterioribus, quam quæ Galenus recensuit; ac proinde vulgares morbos citius, ac facilius in plebem, quam in Magnates grassari. de porcellorum esu alibi haud infrequenti nihil mihi dicendum, quando quidem nostra in Vrbe horum carni huculque luxur pepercit, aut in deliciis non habuit. Ouillam vero qui comedunt, comedunt autem nunc plurimi. qui superioribus annis, angustioris fortunæ hominibus illud edulij genus, vt pituitosum, ac viscidum reliquerant, duplici nomine damnandam esse sciant, & quod ouilla sit, & quod recens nata in usum trahatur. His omnibus addo, quamuis id fortè aliquibus leue videri possit ad augendas in corporibus cruditates, non patum conferre posse primam Quadragesimalis Ieiunij diem, in secundam, vsque Martij hoc anno protendi; vt hac etiam ratione hominum corpora nimis diu comestationibus, & carniui esui indulgentia, ac luxu & Vigiliis mirum in modum enervata. Ver adeo proximum non sine bonæ valetudinis discrimine sit excepturum.*
 Iam quoniam speculatio circa anni constitutionem præcipuum habet usum, ut homines ab imminentibus morbis præseruentur, ac tunc morbi oriuntur, quando iam præternaturalis constitutio vterius progressa est, manifestum est præseruationi locum esse, dum constitutio illa viger, quæ morbos minatur, non autem dum præterijt, & iam morbos peperit. Cum itaque morbis obuiam ire expediat, antequam fiant, fiunt vero non solum, vbi duo, uel tria anni tempora à conuenienti temperatura recedunt,

sed ex vnius etiam immoderata constitutione, prudentis Viri consilium fuerit, etiam ab vno tantum tempore præsuerandi rationem petere. Quamuis enim in vno tantum tempore aliquando mutatio fiat, & quod insequi debet, fortè secundum salubris anni cursum progressurum sit; si quis tamen ad evitandam antecedentis temporis noxam, eam victus rationem instituat, quæ aeris intemperaturæ ex aduerso respondeat, non ob id lædatur, sed proprium temperamentum, in quo sanitas posita est, hæc ratione seruetur. Constat verò non omnibus eandem victus rationem conuenire, quæ aeris nos ambientis temperaturæ ex aduerso opposita sit; quandoquidem tantum abest, ut quis ab immoderata aeris nos ambientis caliditate lædatur, si in frigidam intemperiem lapsus fuerit, quin potius dum sic ab ambientis caliditate indebitum temperamentum restituitur, magnopere adiuuetur: sic ubi temperamenti caliditas exuperat, ab aeris frigiditate corrigitur, ut siccitas ab humiditate, atque hæc à siccitate. Hinc ratio elicitur, quomobrem vulgaribus morbis grassantibus non omnes similiter afficiantur, etenim qualitatum excessus ut vni morbum, sic alteri pro noxa medelam afferre aptus est. Si itaque Galeni dictis fides habenda est, sola victus ratio opportunè instituta satis est, ut quis ab imminente ægritudine, quam aeris importuna qualitas pollicetur, præsueretur incolumis. Hic pedem sistere aliquantulum opus est, & non Empiricorum (etenim Galenus non omnes redarguit, uel contemnit Empiricos, quando inter illos boni etiam Medici aliquando reperiantur) sed Pseudomedicorum impudentia, ac iactantia explodenda est, atque damnanda; qui uno calopodio omnes calceant, & suas antidotos absque ulla distinctione cunctis proficuas fore prædicant; cum tamen non modo curatio, sed & præseruatio ab vno, eodemque morbo pro temperamenti diuersitate, non eodem prorsus modo haberi possit. Si enim, exempli gratia, vel in simplici ulcere aliud cerati genus in puero, aliud in sene, aliud in muliere, aliud in agricola conuenit, atque ut curatio tuta sit, tam diuersam medendi rationem simplex postulat vlcus; quid censeandum de medicamentis, atque alexipharmacis, quæ cum mediâ quandam naturam sortita sint inter venenum, ac nostri corporis substantiam, si fortè venenum non inueniunt, illa ipsa venenum euadūt? Sibi igitur quisque caueat, & non nisi boni, ac petiti Medici

con-

consilio, quales utique sunt Urbis nostræ Medici præcipuarum. Academiarum testimonio decorati, nihil accipiant, nihil deglutiant. Sed ad rem. Victus ratio, per quam corporis temperies immutatur, non tantum circa cibum, & potum versatur, sed multa alia sunt, quæ hanc, vel illam inuadere, atque augere intemperiem, atque hos, vel illos in corporibus humores gignere valent. de quibus omnibus, si sermonem instituero, nimis prolixus ero, & ea repetere cogar, quæ satis superque euilibet aperta erunt, qui, vel vnius Galeni Libros de Sanitate tuenda legere voluerit. Nunc quoniam hyeme pituitam abundare certum est, eamque morborum, si qui in Vere, & per Aestatem hoc anno futuri sunt, causam fore præcipuam suspicamur, operæ pretium erit, id totum adiungere, quod ad gignendam pituitam facit, ut qui crudos, ac pituitosos humores acervare soliti sunt, opportunè morbos, qui inde ducunt originem præcauere possint. Otio indulgentes, & vitam mulierum more sedentariam ducentes, cruditates accumulanti, nec minus, qui repleto corpore, vel à prandio statim se exercent, immò maiore cum discrimine, quam otio dediti, cum hi cruditates saltem in primis vijs sedendo congerant, illi etiam citra iecur accumulanti, pituitosam colluuiem ob importunum exercitationis usum eò impellendo. Somnus quoque tam diurnus, quam nocturnus, si modum excedat, non parum ad gignendam pituitam confert, alui stipticitas, & suppressæ euacuationes, si forte prius adfuerint, humorum multitudinem ex accidenti pariunt, quæ cum naturali calori impedimento sit, quo minus probè munere suo fungi valeat, ex accidenti quoque refrigerat, & pituitosum corporis habitum inducit. animi quoque affectus immoderati, metus in primis, ac tristitia, eo quia vitales, & animales spiritus absumunt, corpus quoque perfrigerando cruditates inferrunt, & si quandoquæ Hippocrates mororem gignere bilem asfirmare visus sit, sic tamen intelligendus est, urbilem mouere, atque agitare potius, quam gignere senserit. Quicumque igitur pituitosi sunt, hi vel natura tales existunt, aut aeris ambientis culpa, cum tales antea non fuerint, pituita scaturit. Qui natura pituitosi sunt, eos frigida temperatūra donatos esse oportet, & cum nullum frigidum corpus facile per halitum digeratur, si præterea aeris constitutio accedat, quæ pituitosos humores gignere idonea sit, hos maxime per Aestatem agrotaturos esse, probabile est, eo

scilicet tempore, quò bilis pituita miscetur, & calor ambientis naturalem exhaustiundo putredini viam parat. At qui natura calidiores sunt, licet ex accidenti pituitosis excrementis abundante pefcente aere pituitam concoquent, ac tuta deinceps sanitate perfinentur. Verum si bile quoque infestentur, non expectato æstatis tempore, etiam vere morbis ex repletionem corripientur. pituita enim citius in illis in sanguinem versa, & bili commixta febribus, quamquam mitioribus, vt sperandum est, occasionem dabit. tam igitur his, quàm illis præseruandi ratio nunc præscribenda est. Temperatura frigidis, & pituita refertis quàm primum auxiliari conuenit, nam si semel febris illos corripiat, quàm illorum res in angusto posita sit, & quod nam discrimen à febre illis impendeat Galenus 12. Methodi, vbi de curandis ijs, qui ex summa crudorum humorum copia febricitant, sermonem habet, abundè docet. sed quæ à Galeno ibi dicuntur, qui velit, ibidem legat; nos enim, nè totum tertium caput illius Libri transcribamus, & ne antequàm hac febris specie laborent, ægrotaturos deterreamus, atque in desperationem adducamus, ab ipsius Galeni verbis hoc loco subnectendis vltro, ac libenter supersedemus. Necessarium præterea est ijs, qui pituitæ obnoxij sunt, caput in primis pituita refertum esse, quare Hippocrates ad hoc respiciens Hyeme morbos laterales, & pulmonis inflammationes, graue dines, atque raucedines, tusses, dolores pectoris, & laterum, atque lumborum, capitis dolores, vertigines, & apoplexias fieri scripsit; Quippe hæc omnia, ex defluxione vt plurimum à capite fiunt, & cerebro ob pituitam malè affecto. Quod si hæc per hyemem, etiam anno, salubri contingere solent, metus esse debet, nè in hoc aliqua ex parte insalubri frequentius pituitosos exerceant. Quare præter illa, quæ de ciborum qualitate iam dicta sunt, ratio etiam haberi debet de quantitate, nempe vt tenui victu vtantur. ablata enim maiore ex parte materiali causa, vel ipsa per se natura in meliorem frugem, quicquid reliquum erit, facile permutabit. respicere autem oportet primò ad temperamentum, cuius causa pituita superabundat, deinde ad eam positionem, quæ iam genita est, ac postremo ad ipsius materiæ motum, ac quod spectat ad temperamentum, cum aeris frigidioris, & humidioris vitio, qualis per hyemem dominatur, pituita multiplicetur, ante omnia talis aer fugiendus erit, ac præsertim, si qualis nunc quoque visitur, nebulosus sit, &

neque

neque summo mane, neque in nocte libero aeri se exponere expediet, sed donec nebulae dissipatae sint, domi manere. Verumtamen videndum est, ne aer, qui saepe non nebulosus apparet nobis imponat. Hoc enim nebulae habent, ut quo viciniore illis sumus, eo minus ab eisdem nos circumfundi putemus. Saepe vapores, quos diurna tepiditas palustribus quibusdam locis ex meridionali praesertim plaga attrahit, neque Solis vis per hyemem, neque Venti opportunè spirantes abigere valent, sed illuc immorantur; immò flante Austro intra Urbem impelluntur, quod quidem ut per plateas, & patentia loca manifestè percipitur. sic quatinus latent, & in angustioribus euenire credendum est. Haec potissima causa fuit, cur per antea dictum, biennium morbis vulgaribus negotium facientibus, illinc prima mali labes exorta sit, atque ibi maximè insederit. Eidem faciant Austro propè Urbis moenia, expositae Domus, inter quas quae triginta & octo habitatores continebat, nunc quinque contenta est. Super Urbis muros quo tempore aer vel nebulosus, vel nubilosus est, non tanta ambulatio, praesentim toto illo spatio, quod hybernium Orientem, atque Occidentem respicit, curabunt fortè aliquando Cives, quibus id muneris demandatum est, ut stagnantes propè Urbem aquae effluuium sortiantur, & quae pigriore feruntur alueo liberius decurrant, ne in posterum aere alioquin puro, ac sereno quotannis tam dira nebulae illuc stabulentur, ac demùm flantibus modicè ventis, inde per totam agri planitiem excurrant. Verum si satis aerem, qualis qualis demùm fuerit, eiusque noxam evitare non datur, opportunum erit à moderata coena aliquid assumere, quod frigidam, & humidam cerebri intemperiem corrigat, in quem quidem usum consuevit ex capitalibus plantis concinnatae vtiliter erunt, ex Salvia scilicet, Rosemarino, Iua, Bettonica, Stoechade, Satureia, Hissopo, Cariophyllo altili, ac similibus; quibus interdum ex Diamusco, vel Diambta, aliquid immisceri poterit, praesertim ubi pituitae copia iam per ea, quae dicentur, imminuta fuerit. Ab usu Theriacae, ac Mitridaticae Antidoti cauendum existimo, antequam ex Ventriculo, atque Intestinis pituita, sicut ibi collecta sit, rectè fuerit expurgata, cum enim siccandi, ac sistendi humores vim habeant, certo certius pituitam, quae prius fluida faciliè ex illis partibus, etiam leui medicamento deturbari poterat, ita incrassare, atque siccare apta sunt, ut contumacius

Ventriculo, atque intestinis hæreat, difficilisque descendat; Praestabit deinde, ubi ad intemperiem respexeris, pituitam iam genitam preparare, atque expurgare; quod tuto facies detergentibus, & incidentibus auxilijs, sequenti, uel simili modo. Detergentium basis in pituitosis melle fit, cuius multiplici usu pituita abstergetur. Laudarem itaque, ut singulo mane, vel alternis diebus, duo, uel tria cochlearia purissimi mellis, quale hispanicum est, pituitosi sumerent, vel si mellis dulcedinem reuenerent, adiecto aceto ex vino albo, generoso. Quia si sibi in eundem usum parari iuberent, etiam aceto prius aliqua ex prædictis plantis intercocta. Quod si etiam per hyemem multæ bene dilutæ assuescerent, hoc insuper commodè percipere sit, ut quotidiè alius facili excrementa deieceret. Possent diutius et qui propter illos, qui facile lubricam sortiti sunt aluum, hæc de mulia. Sed & de mulso aliquid nobis dicendum, quod uel nescientes haud raro bibacium plurimum ingurgitant, de Vino inquam, in quo parum mellis incotum sit. Oenopole sæpe vinol uel acerbo, uel nimis austero dulcedinem melle conciliant, quam vinum ex se non habere, qui palato delicatiore sunt facile dignoscunt. An igitur vinum hoc anno duriusculum arte hac mollire durum videri poterit? Si mellis admixtio non placeat, saccharum substantatur, nec deerunt exempla frigidiores Plagas ineplentium, qui vinis, uel austeritatem, uel imbecillitatem, etiam suauitatis gratia, saccharo demulcent; sed hæc non dicta sint ijs, quibus inculpatæ substantiæ vinum non deest, de potu satis dixisse videbor, si hoc addidero, plus pituitæ colligit ex vini duriusculi assuetudine, quam ex aquæ potu si ea levis, & optima sit, & cui modicum cinamomi incoxerit. Mellis, & sacchari usus me interim admonet, ne ulterius pergam, quin prout de alui Lumbricis aliqua dicam. Hos verò proximè superioribus antihistricis in agrotantibus, quam in sanis, neque in hominibus tantum, sed & in reliquo animalium genere, & quod mirum videri possit in piscibus, frequenter repectos esse, neminem latere putò. Logiatis disputandum relinquo, an hi toto genere præter naturam habendi sint, ex dulci pituita ortum habent, & patet ex hominibus reperiri, qui plus minusue Lumbricos non gignant, adeo ut res in adagium transierit, nam cum ea audimus, qui quandam in animo indignationem excitare valent, moueri ob id in nobis vermes dicamus.

mus. Profecto nisi ex naturæ instituto in Intestinis gignerentur, ita calorem naturalem sæpe pituita obrueret, vt nostri corporis oeconomiam, vel turbaret, vel dissolueret. Itaque pituita à calore nostro animata sic loco mouetur, vt non difficile sit è corpore illam educere. Non tamen inficiari debemus plurima, etq; fixissima accidentia sæpe numero à Lumbricis exoriri, quorum scribentes passim mentionem faciunt, Dulcia horum generationi conferre iure vulgus existimat, nec ambigo. Verum neque mel, neque saccharum, cum detergendi vim nata sint, ad eorum generationem quicquam conferre censeri debent. Dulciaria potius accusanda, quæ licet melle, & saccharo conpersa, ac subacta sint, triticea potissimum farina constant, vt huic, non illis vermium generatio debeat. Quomocunque autem se res habeat, cum & non nunquam interitus causa sint, sedulo cauendum, ne gignantur, atque ea crebro assumenda, quæ iam genitos interficiant, atque interemptos è corpore expellant, quæ cum omnibus in promptu sint, non est vt in illis diutius immoremur, sed ad pituitosos redeo. Salsis initio prandii moderate vti his omnibus confert, non tamen quæ sale, & fumo siccata sint, sed quæ muria conseruari solent, vt haleces, & thymus. Vbi vero iam satis detergentibus vsi erimus, si & pituita ad motum parata fuerit, nihil aliud superest, si ventriculo molesta sit, quod ex ructu, flatu, aciditate, nausea, ac ponderis sensu dignoscitur, quam ex ventriculo illam educere, quod non aliter commodius fieri poterit, quam excitato vomitu. Sed cum ob Medicorum quorundam ignauiam, atque ægrotantium tædium factum sit, ut multorum morborum curatio, atque item præseruatio, quæ vomitu tempestiue excitato feliciter fieret, tam in ægris, quam in sanis prætermissa, vel neglecta sit, vix me continere potui, quin hanc, vt sic dicam, supinam negligentiam accusarem: si quis enim Hippocratis Librum de insomnijs perlegat, ab omnibus penè morbis præseruationem ex opportune instituto vomitu accepisse illum animaduertet. hac nempe arte, & Aegyptios se a morbis tueri Diodorus Siculus scriptum reliquit. Sed qua spe aut probabilitate viscida sæpe, ac lenta pituita in ventriculo existens, quam vis Medici auxilio aliqua ex parte lentore spoliata, per tantum itineris duceretur ad inferiora vsque intestina, vt non illis hæreat, & in itinere remoretur? Quibus vero auxilijs vomitus prouocandus sit,

fit, lenibus an valentioribus, & quo tempore, quisque à familiari
 Medico petere, ac discere poterit. Nunc enim tuendæ sanitatis
 tractationem nequaquam tradere nobis in animo est. Sæpius au-
 tem fit, ut in venis admixta sanguini, ac repleto capite in subie-
 ctas partes irruat, unde morbi, quorum Hippocrates meminit,
 facili negotio superveniunt, idcirco ad motum quoque illius, ut
 paulo ante dicebamus, respiciendum erit, concitant verò fluxio-
 nes à capite quæcumque caput, vel per se, vel per accedens cale-
 faciunt, nec non aeris repentina mutationes ex calido in frigidū,
 vel ex frigido in calidum. Per se calefaciunt Solis præsentia, si
 quis diu sub illo immoretur, diuturna quoque mora prope ignem
 maxime si lignis quernis, vel ilignis, ignis ardeat, vini generosi
 porus, aromatum calidiorum usus, maxime piperis, assidua les-
 sio, fixa cogitatio, multiloquium, excandescencia. Ex acciden-
 ti verò aeris frigiditas, siue cerebrum, si apte vi cogat, humores,
 que exprimat, ut Galenus censuit, siue calore intus cohibito fun-
 dantur, ac liquecant, ut enim manus, niue diu contractata, ob
 calorem intus cohibitum manifeste incalescit, idem capiti ob
 externum frigus accidere rationi consentaneum est. Qui verò
 calidiore corporis habitu præditi sunt, & bile plurimum abun-
 dant, ex accidenti autem pituitam collegerunt, non adeo calidis
 remediis, ac simili victus ratione tractandi sunt, sed loco mellis
 syrupo acetoso, de acido citri, vel limonum, aqua hordei com-
 mixtis pro pituitæ deterfione, & incisione uti poterunt. Et quo-
 niam accedente Verè metus instat, ne in morbos incidunt, an-
 tequam aer nos ambiens incalascet, tam à pituita, quam à bile
 expurgandi erunt, nisi potius eligant tenui victu, & opportuno
 motu repletionem demere, ac pituitam attenuare, quod tamen
 vix sperare licet, nisi valde pauca fuerit peccantium humorum
 portio. Sed cum antequam Ver accedat, Quadragesimale instet
 Ieiunium, & nullo alio valentiore præsidio, quam Ieiunio, me-
 iudice, morbi per ea tempora, & per Aestatem grassaturi præca-
 ueri valeant, non erit ab re, ut qui sanitatis desiderio flagrant, vi-
 ctum tenuem, atque attenuantem, qualis utique per Quadrage-
 simam institui solet, opportunum esse sciant, & non animarum
 saluti tantum, sed & corporis incolumitati proficuum. At quo-
 niam Ieiunii essentia in cibi parcitate, ac qualitate posita est, de
 parcitate nihl dicam, quando quidem res iam eo deducta est, ut
 etiam

etiam, qui moderatos labores per eos dies subire coguntur, ieiunium commodè tolerare queant. nonnulla de ciborum qualitate dicenda sunt. Nulli dubium sit, quin permulta eduliorum genera, quibus per Quadragesimam vescimur, pituitosa sint, sed multa etiam sunt, quæ cibi paulò pituitosi eo tempore noxam præpediant. Ante omnia, cum per totam ferè hyemem cibis inculpatae substantiæ homines hoc anno assueti sint, facile mediocriter pituitosos tolerabunt. Deinde etiam si non nihil pituitæ cibi Quadragesimales gignant, cum accedente mox Vere ambientis constitutio immutari debeat, & in posterum non amplius pituitæ generationi conferre, parum vel nihil ab vna tantum causa lædentur, quæ etiam ipsius aeris beneficio nocere cessabit. Adde, quod licet pisces, & olera humidum, ac ferosum alimentum præstent, cum id moderato salitorum esu, corrigi possit, minimum lædent, ac citò è corporibus exeuntia plenitudinem ex præcedenti victus ratione enatam tollent. neque tamen cuiusvis sortis alimenta admitti volo, sed glutinosos pisces, ut anguillæ sunt, coetacei generis, ostreæ, odermata, ac ranæ à diuitum mensis excludo. Littorales vero, & saxatiles, quoniam non vitiosum, alimentum exhibent, pro tuto obsonio esse poterunt. Monendi sunt mihi obiter, qui Foro piscario præsunt, ne post hac patiantur pisces littorales sale antea abundanter conspersos à piscatoribus vendi, nam licet pisces sale diu maceratos laudauerim, non eadem propterea ratio est de ijs, qui recentes in Forum piscarium afferuntur: etenim ita sale concipiunt, ut insuauis omnino euadant, & valde siticulosi fiant, atque eò magis læsuri, quò maiori copia ingeruntur, quàm consueuerint ingeri sale diutius macerati. Insuper qui diu saliti sunt, etiam diu aqua potabili immersi, falsedine spoliari possunt, quod fieri nequit recentè captis, qui vix empti comedi solent. Olera verò quamquam damnanda videantur, ut pote quæ ferrosū sanguinem reddant; attamen quoniam non parum discriminis est inter ferosum humorem, ac pituitam, si non assidue, uel multum illis impleri voluerimus, non est, ut prius damnari debeant. Laetuca enim ferè noxa vacat. Cichoriū viscera ab infarctu liberat. Spinachia, si ab excrementitio humore, quo scatent, prius repurgentur, peccatori amica. Pastinaca, satia stomacho utilis. Beta si quid aliud inter olera probè deterget, & quamuis Brassica non omnino laudabilis succi sit, eius ta-

men cimata, quod folijs teneriora sint absque noxa sumuntur. Secus putandum de Leguminibus, nam cicere excepto, reliqua nimis pituitosa sunt, ac melancholica. Ex orizæ & sarre, addito amigdalorum dulcium cremore, & saccharo, innoxia parantur fercula; ipsæ porro amigdalæ non pravi succi sunt, passula ventriculo, ac iccori vtilissimæ, utpote quæ putredinosis harum partium affectionibus valenter resistent. Sed quibus delicatioribus, & maioris pretij piscibus vesci datum est, hi cum parum eorum caro, quo ad conservandas vires spectat, à quadrupedum carne distet, non sani tantum, sed & viribus quoque bene valentes erunt etiam sub Quadragesimæ finem. Valde enim refert, quo in statu corpora nostra futura Aestas excipiat. Excipiet verò sana, si parum biliosa fuerint, & à cruditatibus libera, si alius fluida extiterit, atque intra venas sanguis nimium non exundaverit. Hæc verò omnia Quadragesimale Ieiunium præstare si quis negare audeat, rerum medicarum imperitum esse dubio procul se ostendet, quod satis à Dño Gaspare Marcuccio ex instituto aduersus Leonardum Fuchsum docta satis & eleganti disputatione demonstratum fuit. Hactenus de pituitosis, ac de ijs, qui cum pituitosi non sint, nihilominus cruditates, & pituitam ex accidenti coacervant. Nunc quoniam etiam bene valentes, & eos, qui integra sanitate fruuntur, præservatio complectitur, quæret fortasse aliquis, an & his quoque tuendæ sanitatis præcepta hoc anno præscribenda sint. nodum me in scirpo quærere dicent, si scribente Celso, sanos homines, & qui bene valent, & suæ spontis sunt, nullis obligare se legibus debere, ego tamen & his præcepta tradere, vel potius obtrudere velim, quibus, quam possident sanitatem tutò custodiāt, sed an non paradoxologus videbor, si sanos & secunda valetudine gaudētes facilius hoc anno ægrotaturos dixerō, quam eorum plurimos, qui longius absunt ab optimo sanitatis statu? at ne id gratis dixisse videar, rationem assero. Nosse itaque oportet imculpara sanitate gaudentes, non omnes optimo temperamento præditos esse, sed vna vel pluribus qualitatibus, intra tamen sanitatis limites, ab optimo recedere; optimum enim, & exactè temperatum dari, in quo nec calidum frigido, nec humidum sicco prævaleat, ex ijs est, quæ vel raro, vel nunquam actu reperiuntur. Et hæc fortè causa fuit, cur Medici omnes Galeno antiquiores, ne verbum quidem de illo fecerint; calidam temperaturam, cui

qua

qua sanitas iuncta sit, eo quia proximè ad temperatam accedat, pro temperata accipientes. Eam verò tamquam Polieleti regulā Galeno placuit proponere, ut ad eius normam reliquas commodius examinaret. Quare verendum non erat, ut affirmare visus est, ne qui calidi, & humidissimi sunt, demortuæ carnis exemplo, spirante Austro, putrescerent, & corumperentur, ab anima namque, & naturali calore reguntur, ac gubernantur. Negandum vero non est, pluribus morbis esse illos expositos, quam qui calido sunt, & sicco temperamento, quod tamen per accidens evenire putandum est, Ex Gulielmi Ballonij li. 2. suar. Ephemeridum hæc, Si cui optandum sit, aut corporis calidi, & humidissimi, aut sicci, & calidi temperamentum nancisci, dubitet fortassis, utrum malit. Nam calidam, & humidam videmus maxime putredini obnoxia, & febribus à putredine ortis, facile in eas incidere. Et cum sint ea corpora dissipabilia, facile de sanitatis gradu deiciuntur. At non febribus tantum obnoxii sunt, sed cum temperamentum illorum proximè accedat ad medium, & medium ab extremis minus distet, quam extremum ab altero extremo, promptè ac facile, si non desit occasio, in utrumque extremum dilabentur; lecus ac intemperati, qui cum ab vno extremo morbos expauescant, ab altero medelam expectant. His igitur victus rationem ambientis aeris temperaturæ contrariam prorsus instituere non expedit, sed ex consueto vitam traducant, quando si identauerint, & in frigidam, uel calidam victus rationem permutauerint, ab optimo, quo gaudent sanitatis statu cito recessuri sint. simile enim à simili conseruatur. Quid igitur dicendum? quidue faciendum? non aliud profectò nisi ut à repletionē caueant, nam sæpe fit, ut naturalis calor immensam humorum molem, quamuis à bonitate non alienam, regere, ac gubernare minimè valeat, quo quidem casu optimi corruptio pessima foret. Deinde quoniam cum fieri nequeat, ut quis adeo exquisitè mediam victus rationē seruet, quin ex parte aliqua in alterum extremorum propendeat, quicumque medio temperamento donati sunt, eam victus rationem eligant, quæ modice ad siccitatem vergat, etenim sic à futura putredinis metu tutiores erunt. Quod Hippocrates aliud agens docuisse videtur, dum in vniuersum siccitates imbribus salubriores esse scripsit, & cum siccitas corpori concilleretur modico cibo, ac potu, vnusquisque facillè quid ex præmissis sequatur ex se colligere poterit. Quod si forte consuetudinem, qui sic assueti sunt, ut maxi-

me sint edaces, deserere nolint, præter id, quod vomitu, uel larga deiectione repletionem demere valebunt, si per hyemem, & veris etiam tempore lemnium, sigillam ex acido Limonum per intervalla sumant, siccitatem corpori tutò comparabunt; quod quidem medicamenti genere pestis ipsa, ne dum vulgaris alicuius morbi metus propulsari aliquando valuit. Sed quid decernendum de infima plebe rerum omnium indiga, ac de pauperibus, qui mantica victum quaritant, quos maiorem Vrbis partem esse iam diximus? vereor, ac valde vereor, ne per Aestatem, & fortasse, antequàm Veris tempus prætereat, potius ob hyemis incòmoda, & quod pessimis cibis vitam sustentare cogantur, quam aeris culpa, maiori ex parte perituri sint. Reuerendissimus Antistes Alexander, qua erat ingenti erga pauperes charitate, urgente fame superioribus annis, & aduersa pauperum valetudine, præter id, quod ex redditibus suis pecunias pauperibus erogauit; permisit etiam, vt Medicorum arbitrio pauperes, & valetudinarij ab onere Quadragesimæ subleuantur, ne dum turmatim ad illum alioquin occupatissimum accurrere, vel ob ignauiam, vel inscientiam laqueis irretirentur. Hos igitur oleribus etiam deterioribus, leguminibus, ac bulbis, alijs puta, cæpis, ac porris, contentos esse oportebit, si hæc deerunt, quo meliori alimento famem depellant, ignoro, si non deerunt, prauis humoribus quàmprimum replebuntur. Si persuaderi possent, vt perdurante hyeme paululū oximellis scyllini modica ardente aqua diloti, manè sumerent, aliqua ex parte illorum incolumitati prouisum esset; sed vna præcipuè salutis spes superest, si panis non desit, qui eduliorum prauitatem, uel corrigat, vel infringat. Sperandum verò est, ut à pijs Ciuibus horum calamitati succurratur, sed ne sacrorum Concionatorum more ad petendam eleemosinam nos deuenisse aliquis obliuiscens obijciat, quod reliquum est circa præseruationem prosequamur. Reliquum verò est, ut nostram de mittendo hoc anno sanguinem sententiam proferamus. Qui pituitoso sunt habitu nullam, vel moderatam sanguinis missionem postulant, atq; Aestatis potius principio, si fortè ea opus habeant, quam in Vere. At qui eam requirunt, petiti Medici, qui optimè teneat, quæ Gal. lib. de curat. per sang. mission. docet, iudicio decernant quo anni tempore ad phlebotomiam accedere debeant, nam cum illud auxilij genus à

pletisque

plerisque; hoc anno, ut plurimum non esse tutum iudicetur, etiam
 qui sanguinis missione indigent, herent, ut suspicor, & heren-
 tes fortasse morbus aliquis a sanguine, imparatos offendet. Verū
 si præseruationis gratia sanguis mitti debeat, eo quia vel copia,
 vel motu imminentem morbum, eumque effatu dignum minetur,
 nihil ob stare videtur, quin tuto quouis anni tempore vena sece-
 tur, habita ratione virium, quas benè valentes esse oportet, vbi
 magno remedio quale utiq; est sanguinis missio, opus esse visum
 fuerit. infaustos tamen quosdam dies, & inutiles pro Sanguinis
 missione Astrologiæ periti euitandos esse obseruauerunt & Lu-
 nę cum Sole positiones; at Hieronymus Cardanus non postre-
 mus inter Astrologos lib. de malo medendi vsu Lunę coniu-
 ctiones cum Sole, & oppositiones non esse pertimescendas affir-
 mat, nisi malefici Planetæ aspectus accedat; immò non desunt
 ex Medicis optimi, qui morbo auxilium præsentaneum poscente,
 Astrologorum monita tunc temporis spernenda esse contendāt.
 Sed ne sicco pede rem tanti momenti prætereamus, sic dubitare
 licebit. aut inimicos Planetarum aspectus ut maxime noxios vi-
 tare oportet, aut ut rem nullius momenti, quicquid Astrologi
 moneant, contemnere, & quoduis tempus ad hoc opus accom-
 modatum existimare; Rem nullius esse momenti si dixerò, non
 Astrologos tantum, sed Medicorum quamplurimos ceu crabro-
 nes, irritare videbor. Sed cum dicant, tunc licere ab Astrologorū
 placitis recedere, vbi morbus vrgeat, & non det inducias, quæro
 ab illis, quo in casu ægrotantes ab importuna sanguinis missione
 magis, ac promptius oblædi arbitrentur, an in leuiore; an in gra-
 uiore, & periculi pleno. Nemo sanæ mentis, ut puto, ambiget, &
 errata quamuis leuia in morbis acutissimis deteriora esse, quàm
 in lenibus affirmabit. exemplum de leui errore Hippocrates in
 Epidemijs tradidit de quodam ægroto sub his verbis. *Intempestiue*
canauit, mandobijt. Si igitur in acuto morbo, ac præcipiti,
 in quo inemendabilia ferè esse solent errata, contra Astrologo-
 rum sanctiones sanguinem posse mitti volunt, manifestè inde
 sequitur ex illorū positione, minore noxa in leuioribus phlebo-
 tomiam administrari, ac proinde abq; ullo detrimento in om-
 nibus, ut sic parum firma esse Astrologorum decreta deprehen-
 dantur, inutilis igitur distinctio, & cui dubio procul Astrologiæ
 periti non acquiescant, sed non desunt, quæ animum sciendi

audum adhuc in hac re suspensum teneant, nam quæ necessitate
 sublunaria hæc ita superioribus rationibus per singulas Lunæ qua-
 draturas subiciantur, ut in ipsa statim quadratura suos manifesta-
 re effectus debeant? præsertim cum non semper ab Aspectibus
 Planetarum, quod cordati faciunt Astrologi, sed ut plurimum ex
 domibus, ubi illi reperiuntur, plerique de rebus etiam fortuitis iu-
 dicium ferant? sic enim res videtur paulatim ad electiones, quas
 vocant, & interrogationes pertinere, quæ cum ad libitum fiant,
 extra quatuor illas Lunæ positiones, & varios pro diuersitate tē-
 poris in quo fiunt Ascendentes sortiri queant, accidentariam, &
 fallacem esse circa domus speculationem aperte conuincunt.
 Præterquam quod quicquid Planetæ Sole altiores, vel boni pol-
 licentur, vel mali prænunciant, raro, nisi fallor, sub eadem Lunæ
 quadratura, sed longe serius præstabunt. Oportet n. ab importu-
 rio Planetarum aspectu morbidam paulatim dispositionem in cor-
 poribus induci; tum denique statutis temporibus morbos emer-
 gere; eosque non absolute ubique similes, sed pro Regionum, atque
 Vrbium discrimine diuersos. Cœlestia vero sidera, Planetæque
 omnes, & Luna præsertim, quæ superiorum Planetarum influxus
 recipiens in hac sublunaria eorum vim transmutare putatur, cum
 non nisi mutato prius aere, corpora nostra immutare valeant, tu-
 tius, & rationabilius erit tam in purgationibus moliendis, quam
 in sanguine mittendo ad aeris conditionem nos respicere, quàm
 occurrere illorum vim inani metu suspensos attendere. plerumque
 enim fit, ut Luna maleficorum aspectibus infortunata aerem ipsi
 inficere, & ex consequenti hominum corpora haud leuiter lēde-
 re debeat, cum tamen eodem tempore sæpe tranquillus sit aer, & qui
 Lunæ positiones, aere manifesta intemperie affecto, sibi aduersas
 esse alias experiri sunt, ne minimam quidem in actionibus læsio-
 nem sentiant, aut aliquo modo perturbentur. sed audio Astrolo-
 giæ patrones me nunc obiurgantes, & per tritum illud exprobrā-
 tes, *Ne sutor ultra crepidam*, quibus nihil aliud respondere possū;
 nisi miseram fuisse Hippocratis, & sui temporis ægorannū con-
 ditionem, qui cum hæc, de quibus gloriantur Astrologi, ignora-
 uerint, fato succumbere sæpe ante fatalem diem coacti fuerint,
 uel artem curandi, ac præseruandi homines à morbis in exercita-
 ta potius ratione, ac iudicio fundatam esse, quam imperscrutabili
 & variabili causarū vniuersaliū effectui subiectam. Sed ab aliena
 melle

melle falcem retraho, doceri interim potius quàm docere paratus.
 Quibus aut auxilijs morbis ex manifestis qualitatibus oriundis nos
 ire obuiam hoc anno expediat, hucusq; dictum est; licet res paucio-
 ribus absolui potuisset, Galeni placitis inhaerendo, qui contrariam
 ei, quæ ætis intemperies constitutionem affert, victus rationem in-
 stituere ad incolumitatem corporū satis esse putauit, an igit præter
 ea occultum aliquid superest, quod Medici diligentiorē atq; vl-
 teriorem requirat indaginem? si agentium vim, & corporū, quæ il-
 lam susceptura sunt constitutionem ad vnguē nouerimus, nihil oc-
 culti superesse crediderim, attā medium quiddam inter manifeste
 & occulte agentia dari fateendum est, s. quod vltro cuilibet ex vulgo
 notū nō sit. nec quod oīnō acriore iudicio præditos lateat, quin, ab-
 solute aliquid occultū esse existimant, frustra in eius natura descri-
 benda laborauerint. Dicam ego occultum quiddam in corporibus
 nris, nebulosum aerem potuisse per Autumnum, nec non p maxi-
 mam hyemis partē, quo tpe hæc scribimus, imprimere; non tamen
 adeo occultum, quin attēte consideranti manifestum fieri possit.
 erit igit licet ex manifesta causa corporibus quædam impressa qua-
 litas, quæ ita corporis nri humores disposuit, vt cum ægrotare ho-
 mines inceperint ad putredinē deterioris natæ illos deducat, & in sa-
 nis vt tuta sanitas gaudere illos non sinat. Cum vero humores non
 eandem natam in oībus, neq; in omni tpe retineant, ideo plus in
 vno, quā in alio homine, uel facilius in vno, quam in alio tempore
 pranos excitare affectus posse consequens erit, & si externa aliqua
 occasio morbis faueat, prorsus malignitas inde concepta in actū se
 exeret. cumq; calidiore anni tpe prompte homines in febres inci-
 dant, quicumq; natā calidiores sunt ab humorum malitia, quam ex
 nebula contraxerunt, exitius ægrotabunt. Deterior. n. bilis nebu-
 losa erit, quā præcedenti tpe nebulosa pituita fuerit. an vero nebu-
 losus aer per Autumnū attractus, & per hyemē, in Aestatem vsque
 prauam retinere natam possit, neutiquā ambigendum, vt n. venena-
 dantur, quæ plurium mensū spatio occidunt, corporis partes sen-
 sim, ac sine sensu corruptentia; quod de fungis, et non manifeste
 venenatis, Card. suspicatur; sic infectio illa ab aere nebuloso diutius
 intra corpus perdurare poterit, & statuto tpe perniciosos morbos
 producere, non est n. absurdum, vt talis in corpore proginaur humor
 qualis est, & tabientium canum, & tractu temporis longiore cor-
 ruptentia medicamenta, vt ex Gal. comm. 2. in Hipp. prædiction.

Remedio erit purioris aeris aduentus; si tantundē perdurabit, quantum nebulosus; qui si frigidiorē quoque ventū comitem habuerit, ed certius ē corpore nebulosam affectionem extirpabit; ac præsertim si ea victus ratio accedat, quæ viscera, cerebrum præcipue, pulmones, & cor ipsū ab omni liberet obstructione; cum alioquin necessarium sit, humores in partibus obstructione laborantibus cōtētos, si tales nebuloso tempore geniti sint, eam etiā retinere naturam. Fortē præter noui, ac puri aeris afflatum aliquid opis afferre Medicina poterit. Poterit autem auxiliari, si quod adhibebitur velut ignis quidam expurgatorius prauorum halituum reliquias abluere idoneum sit. Quintas quas vocant essentias, vt & aquas, ardētēs nisi detergentibus misceantur, suspectas esse etiā per hyemem, vt credam, id facit, quod suo immoderato calore, humores ita ad præternaturalem disponant, vt faciliē affectiones promouere possint, quas excedens per Aestatem caliditas afferre solet. Theriaca verò, in qua siccitati caliditas cedit, vel viperini pulueres, & sales, quibus vel febris tempore Dioscoride auctore, absq; quod vim amittant, vel febrem augeant, frigida super bibi potest, huic expurgationi, repurgato prius corpore, sufficiet. Qui tabaccho sunt assueti, etiā absq; noxa per hyemem vti illo tutō poterunt, maxime si humorum redundantia capiti in primis importuna fuit, at cordi, & pulmōi etiā exterius quæ refrigerent adhiberi poterunt, sed aeris puritati præ cæteris fidendum erit, qui si per Aestatem Ethesius opportunē perflatus erit, vt sperandum est, tutō homines degent, & a morbis securi reddentur. Hæc igitur sunt quæ ex proximē præteriti Autumnī, & in mediam vsque hyemem observationibus excerpti, & quæ bona fide recensui. Quod si ciues ipsi ex nostris monitis aliquam senserint opem, atque id ingenuē fateri voluerint, non me tantū, sed reliquos nostrę Urbis Medicos, qui ad artis apicem peruenerunt, itā animabunt, vt in posterum ea quot annis in medium libenter afferant, quæ Ciuitatem diū felicem, & à morbis reddant immunem. Remediorum interim accommodatam materiam, quæ indicationibus, ab ijs quæ iam dicta sunt, eliciendis satisfaciant, & quorum nonnulla vel pro exemplo, vel sermonis affinitate hîc apposita sunt, à suo familiari Medico, qui pro temperamenti diuersitate, ea, quæ unicuique ex usu esse cognouerit, sedulo curet, atque apposite præscribat, quisque ad libitum requirere poterit. Artis enim est vniuersalia respicere, Artificis vero singularia prosequi.

FINIS.

the 1990s, the number of people in the UK with a mental health problem has increased by 50% (Mental Health Foundation 2000). The prevalence of mental health problems in the UK is estimated to be 16% (Mental Health Foundation 2000).

There is a growing awareness of the need to address the needs of people with mental health problems. The UK government has set out a strategy for mental health care (Department of Health 1999). This strategy aims to improve the lives of people with mental health problems by providing them with the best possible care and support. The strategy also aims to reduce the stigma and discrimination that people with mental health problems often experience. The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study.

The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study. The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study.

The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study. The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study.

The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study. The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study.

The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study. The strategy is based on the following principles: (1) people with mental health problems should be treated as individuals; (2) people with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care; (3) people with mental health problems should be given the opportunity to live in the community; and (4) people with mental health problems should be given the opportunity to work and study.